

SAIMA HARMAJA

HUHTIKUU

WSOY

HUHTIKUU

SAIMA HARMAJA

HUHTIKUU

RUNOJA

PORVOO

WERNER SÖDERSTRÖM
OSAKEYHTIÖ

WERNER
SÖDERSTRÖM
OSAKEYHTIÖN
KIRJAPAINOSSA
PORVOOSSA
1932

Näköispainos ntamo 2012

ISBN 978-952-215-211-4

Valmistaja:

BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

www.ntamo.net

S I S Ä L L Y S

HUHTIKUU

Huhtikuu	9
----------------	---

SAIRAS

Sairas	13
Lokakuu	17
Noita	18
Valvoja	20

SATEINEN ILTA

Ruskea sisar	25
Sateisena yönä.....	27
Edith Södergran.....	29
Syysilta	31
Voittaja	33

KESÄ

Sininen ilta	37
Veturilaulu	38

Yö tasangolla	40
Armahdus	41
Kevätilta	43
Rannalla	44
Aamu	45
Pilvinen päivä.....	46
Sateen jälkeen.....	47
Peipponen	48
Kevät	49
Herääminen	50
Siemenet	52

TAOTTU SYDÄN

Sairaalassa	55
Väkevä kukka	56
Syysmetsässä	58
Hämärissä	60
Jäätyvä järvi	61
Rajalla	62
Taottu sydän.....	65

LAULU SISARELLE VARJOJEN MAASSA

Laulu sisarelle varjojen maassa	67
---------------------------------------	----

HUHTIKUU

HUHTIKUU

On väsynyt ja harmaa maa.
Ja märkää lunta putoaa.
Ja yli meren aution
soi tuulen laulu lohduton.
On huhtikuu. On vaikein aika maan.
Nyt kevät itkee luomistuskassaan.

Oi tiedänhän, se voittain taistelun
taas nostaa valtikkansa lumotun.
Ja kyynelissään hymyy huhtikuu,
— käy päivä esiin, multa kirkastuu,
ja yli mullan kuultaa vihreys,
soi ihmeellisen tuulen hengitys.
Oi tiedänhän, ei kevät hyljätä
voi ketään, joll' on kevään ikävä.

Ja kuitenkin: se säikkyvä,
se uusi, hento elämä,
se, joka puissa, mullassa
nyt sykkii kohti valoa,
ja jolle viima ulapan
on niinkuin viesti kuoleman,
se vieno, joka palelee
ja värisee ja vapisee,
— oi jaksako se yhä odottaa,
siks' kunnes auringossa herää maa?

Oi tietääkö se kaikkein viluisin
sen vapahtavan, minkä minäkin?
Oi tietääkö se arka, vaalea:
ei kevään rakkaus voi sammua.
Ei yhtään ikävöivää päällä maan
voi kevät jättää, oi ei milloinkaan!
Ei ketään, joka kaipaa kylliksi,
sen tiedän — enkö sitä tietäisi!

näköispainos ntamo 2012

9 789522 152114 >

www.ntamo.net